

да повѣрувате, ако ви каже иѣкой.

42 И когато излѣзувахъ изъ събирище-то Іудейско, язычници-тѣ гы моляхъ да проповѣдат и тѣмъ тѣзи думы до сѫботж.

43 И когато ся разиде съборъ-тѣ, мнозина отъ Іуден-тѣ и отъ благочестивы-тѣ прозелити тръгнїхъ вслѣдъ Павла и Варнава; които като ся разговаряха съ тѣхъ ^шубѣждавахъ гы да прѣбѣждатъ ^швъ Божій-тѣ благодат.

44 И въ идущ-тѣ сѫботж събра ся то-ко речи всичкы-тѣ градъ да чујатъ сло-во-то Божие. А Іудеи-тѣ като видѣхъ съ-браний-тѣ народъ, испѣлихъ ся отъ за-вистъ, и съ противорѣчіе и хулы говорѣ-хъ противъ това което Павель казуваше.

45 Но Павель и Варнава дѣрзновенно говорѣхъ и рекохъ: ^шНужно бѣ първомъ въмъ да ся проповѣда слово-то Божие; ^шно понеже го отхвърляте, и сами себе си имате недостойни за вѣчный животъ, ^штѣ обрашамъ ся къмъ ^шязычници-тѣ;

46 Но Павель и Варнава вѣрно говорѣхъ и рекохъ: ^шНужно бѣ първомъ въмъ да ся проповѣда слово-то Божие;

47 Защото така ни заповѣда Господь: Поло-жихъ тя за свѣтило на язычници-тѣ да бѫдешъ за спасение до послѣдній-тѣ край

48 на землѣ-тѣ. И язычници-тѣ като чуяхъ, радувахъ ся и славѣхъ слово-то Госпо-дие;

49 и повѣрувахъ всички които бѣхъ отредени за вѣчния животъ. И слово-то Господне ся распространяше по всичкѣ

50 тѣзи странж. А Іуден-тѣ подсторихъ на-божни-тѣ и почтенни-тѣ жены, и първы-тѣ въ градъ-тѣ, и ^шпогигнїхъ гоненіе върхъ Павла и Варнавъ, и гы испѣлихъ

51 отъ прѣблы-тѣ си. А ^штѣ отрѣшихъ на тѣхъ и практъ-тѣ отъ нозѣ-тѣ си, и дойдо-52 хъ въ Иконій. И ученици-тѣ ся ^шиспѣлихъ съ радость и съ Духъ Свѧтъ.

ГЛАВА 14.

1 А въ Иконій тѣ вѣзохъ наедно въ съ-бирище-то Іудейско, и говорихъ така щото много множества Іудеи и Еллини повѣро-2 вахъ. А неповѣрували-тѣ Іудеи подигнї-3 хъ и раздразнихъ душы-тѣ на язычници-3 тѣ върхъ братія-та. Но и тѣтѣ доста-4 врѣме прѣсѣдѣхъ и проповѣдувахъ съ дѣрзновеніе въ Господа, ^шкойто свидѣтел-5 ствуваше за слово-то на своїхъ-тѣ благо-6 дать, и даваше да ставатъ знаменія и чу-7 4 деса чрѣзъ тѣхны-тѣ рѣцѣ. И раздвои ся8 множество-то въ градъ-тѣ; и едни бѣхъ9 5 съ Іуден-тѣ, а други ^шсъ апостолы-тѣ. И

^ш Гл. 11; 23; 14; 22.
^ш Тит. 2; 11. Евр. 12; 15. 1
Пет. 5; 12.
^ш Гл. 18; 6. 1 Пет. 4; 4. Іул. 10.
мат. 10; 6. Гл. 3; 26. Ср. 26. Рим. 1; 16.
^ш Иех. 32; 10. Втор. 32; 21.
Иса. 55; 5. Мат. 21; 43.
Рим. 10; 19.
^ш Гл. 18; 6. 28; 28.
^ш Иса. 42; 6; 49; 6. Іук. 2; 32.

^ш Гл. 2; 47.
^ш 2 Тим. 3; 11.
^ш иак. 10; 14. Мар. 6; 11.
Лук. 9; 5. Гл. 18; 6.
^ш мат. 5; 12. Іоан. 16; 22.
Гл. 2; 46.
—
^ш Мар. 16; 20. Евр. 2; 4.
^ш Гл. 13; 3.
^ш 2 Тим. 3; 11.
^ш мат. 10; 23.
^ш Гл. 3; 2.

когато станж стремление отъ язычници-тѣ и отъ Іудеи-тѣ съ началици-тѣ имъ, ^шда гы обесчестятъ и да гы убийтъ съ 6 каменіе, Тѣ ся усѣтихъ, и ^шприбѣгнїхъ въ Ликаонски-тѣ градове, въ Листрѣ и 7 Дервѣй, и въ околны-тѣ имъ мѣста, И тамо проповѣдувахъ евангеліе-то.

8 А въ Листрѣ ^шбѣше иѣкой си человѣкъ, немощенъ въ нозѣ-тѣ си и хромъ отъ у-тробж-тѣ на майкѣ си, който сѣдѣше и 9 никога не бѣ стжили. Той слушаше Павла като говорѣше; а Павелъ щомъ го из-гледа, ^ши видѣ че има вѣрѣ за да получи 10 исцѣленіе, Рече съ голѣмъ гласъ: ^шСта-ни правъ на нозѣ-тѣ си. И скачаше и хо-11 дѣше. А народъ-тѣ като видѣ това което стори Павелъ, вѣзвысихъ гласъ-тѣ си, и казувашъ по Ликаонски: ^шБоговѣ-тѣ упо-добени на человѣци слѣзохъ при насъ.

12 И наречахъ Варнава, Юпитеръ, а Павла, Меркурий, понеже той началствуваше въ 13 слово-то. И жрецъ-тѣ на Юпитеръ-тѣ идолъ що бѣше прѣдъ градъ-тѣ имъ, при-веде юнцы, и донесе вѣнци на врата-та, и наедно съ народъ-тѣ ^шищѣше да прине-14 се жертвъ. Това като чухъ апостоли-тѣ Варнава и Павель, ^шраздрахъ дрехы-тѣ си, и скочихъ въ срѣдъ народъ-тѣ, та-15 выкахъ. И казувашъ: О мажжѣ, ^шзашо правите това? ^ши ний смы подобострастни вамъ человѣци, и проповѣдувамъ ви, да ся обрнете отъ тѣзи суетни идоли ^шкъмъ Бога живаго, ^шкойто е сътворилъ небе-то и землѣ-тѣ и море-то, и всичко що има 16 въ тѣхъ. ^шКойто въ прѣминжли-тѣ родове оставилъ бѣ всичкы-тѣ народы да ходятъ 17 по свои-тѣ пактища; ^шАко и да не е остави-18 въ себѣ си несвидѣтелствуванъ, понеже е правиль добрины, и ^шдаваль ни е дѣж-19 дово отъ небе-то и плодоносни врѣмѧ, и напълнувалъ е съ хранѣ и веселбж 20 сърдца-та ни. И това като казувашъ, ед-вамъ вѣспрѣхъ народы-тѣ, да имъ не при-нескатъ жертвъ.

19 Между това ^шдойдохъ Іудеи отъ Ан-тиохїя и Иконій, които убѣдихъ на-21 родъ-тѣ, ута бихъ Павла съ каменіе, и го извлѣкохъ вънъ изъ градъ-тѣ, като го възмѣнихъ че е умрѣль. А когато го обыколихъ ученици-тѣ, станж та вѣзѣ въ градъ-тѣ; и на утринь-тѣ отиде съ 21 Варнавъ въ Дервѣй. И като проповѣдахъ евангеліе-то и въ тойзи градъ, и ^шнау-22 чихъ мнозина, вѣрнїхъ ся въ Листрѣ,

^ш Мат. 8; 10; 9; 28, 29.
^ш иак. 35; 6.
^ш Гл. 8; 10; 28; 6.
^ш иан. 2; 46.
^ш иак. 26; 65.
к. Гл. 10; 26.
^ш иак. 5; 17. Отк. 19; 10.
^ш иар. 12; 21. 3 Цар. 16;
13. иер. 14; 22. Амос. 2; 4.
1 Кор. 8; 4.
^ш и сох. 1; 9.
^ш Баг. 1; 1. Псал. 33; 6; 146;

6. Отк. 14; 7.
^ш Псал. 81; 12. Гл. 17; 30.
1 Пет. 4; 3.
^ш Гл. 17; 27. Рим. 1; 20.
с лев. 26; 4. Втор. 11; 14.
28; 12. Йов. 5; 10. Псал.
63; 10. 68; 9. 147; 8. Йер.
14; 22. Мат. 5; 45.
^ш Гл. 13; 45.
^ш 2 Кор. 11; 25. 2 Тим. 3;
11.
^ш ф. Мат. 28; 19.